

РЕШЕНИЕ

№ 4337

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3463** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 84, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба от В. А. А., родена в Ислямска Република И., вероизповедание мюсюлманка шиит, етническа принадлежност персиец срещу решение № ВР-9/16.03.2021 г. на интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата молба на В. А. А. за предоставяне на международна закрила не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Излагат се доводи за постановяване на решението при съществено противоречие на административно производствените правила – основание за оспорване по чл. 146, т. 3 от АПК. Претендира се отмяната на обжалваното решение.

Ответникът – интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

За първи път чужденецът е поискал да му бъде предоставена закрила с молба от 17.12.2018 г. С решение № 2017 от 29.03.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен

статут на чужденец. С решение № 10743/05.08.2020 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 8943/2019 г. е отменено решение № 3438/21.05.2019 г. на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 4064/2019 г. в частта, с която е отменено решение № 2017 от 29.03.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците по чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 от Закона за убежището и бежанците, с което на В. А. А. е отказано представянето на статут на бежанец и преписката е върната за произнасяне по задължителните указания в мотивите, като е отхвърлена жалбата на В. А. А. срещу решение № 2017 от 29.03.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците по чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 от Закона за убежището и бежанците, с което на лицето е отказано предоставянето на статут на бежанец.

За втори път чужденецът е подал молба за международна закрила с № УП-5968/04.03.2021 г. С посочената молба, последваща по смисъла на §1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците, чужденецът иска да бъде допуснат до производство по предоставяне на международна закрила. Към молбата са представени електронно известие от наказателен съд, 1 отделение, 76 състав, издадено от съдебна власт на провинция Т. на 02.06.2020 г. Съгласно информацията, съдържаща се в съобщението, въз основа на събрани доказателства и постъпили данни срещу В. А. А., свързани с вероотстъпничество и отдалечаване от устоите на шериата и от свещената религия на основателя на Ислямската република Имам Х., срещу В. А. А. са повдигнати обвинения, като съгласно чл. 513 и 514 от Наказателния закон и чл. 348 от Наказателния кодекс, тя трябва да се яви на посочената дата и час (10.06.2020 г., 9 ч.), за да защити отправените обвинения. Представено е удостоверение № 001/28.02.2021 г., издадено на 28.02.2021 г. от Християнска църква С. С., удостоверение изх. № 35/17.02.2021 г. от фондация „Център Н.“, копия от справки за Ислямска Република И.. Интервюиращият орган от Държавната агенция за бежанците не е допуснал последващата молба на чужденеца до производство за предоставяне на международна закрила. Приел е, че смяната на религията е била обсъдена в предишното решение, относно удостоверението, издадено от фондация „Център Н.“ е приел, че причините за здравното състояние на чужденеца не попадат в приложното поле на Закона за убежището и бежанците с оглед предоставянето на международна закрила в Република България. Относно приложеното копие от електронно известие от Наказателен съд, 1 отделение, 76 състав, издадено от съдебна власт на провинция Т. е приел, че същото не е заверено по надлежния ред, липсват печати и подписи, което го определя като недостоверно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК, в преклузивния срок по чл. 87 от Закона за убежището и бежанците, подадена е от надлежна страна по чл. 87 от Закона за убежището и бежанците и е допустима. По същество, същата е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е било образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от В. А. А. молба несъмнено е последваща по смисъла на §1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, регламентираща в чл.

33 недопустимите молби, като съобразно чл. 33, параграф 2, б. „г“ държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила недопустима, ако молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 201/95/ЕС. Приетата норма в българското законодателство е тази по чл. 76а от Закона за убежището и бежанците, съгласно която преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците. Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2, т. 4 от Закона за убежището и бежанците, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Несъмнено е наличието на ново обстоятелство относно личното положение на чужденеца, обосновано с електронно известие от наказателен съд, 1 отделение, 76 състав, издадено от съдебна власт на провинция Т. на 02.06.2020 г. Съгласно информацията, съдържаща се в съобщението, въз основа на събрани доказателства и постъпили данни срещу В. А. А., свързани с вероотстъпничество и отдалечаване от устоите на шериата и от свещената религия на основателя на Ислямската република имам Х., срещу В. А. А. са повдигнати обвинения, като съгласно чл. 513 и 514 от Наказателния закон и чл. 348 от Наказателния кодекс, тя трябва да се яви на посочената дата и час (10.06.2020 г., 9 ч.), за да защити отпразнените обвинения. Неясно е обстоятелството въз основа на какви данни и източници административният орган е приел, че представеното съобщение не е достоверно, доколкото не съдържа подпис и печат и не е заверено. Съгласно информацията, съдържаща се на страницата на EASO от 20 април 2020 г., Наказателно-процесуалният кодекс на Ислямска Република И., чл. 170, призовките следва да съдържат определена информация, новата версия на призовките е компютърно генерирана на формат А4, като някои от съобщенията съдържат печат, а други не.

При съобразяване на това обстоятелство, обжалваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, с оглед на естеството на акта, който не позволява решаването на спора по същество, преписката следва да бъде изпратена на съответния компетентен орган от Държавната агенция за бежанците за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на това решение.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 173, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ВР-9/16.03.2021 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата молба на В. А. А. за предоставяне на особена закрила не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото на председателя на Държавната агенция за бежанците за за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: